

Жіноча пісня

Світлана Короненко

Цих королівських сліз ніхто вже не побачить.
Прихована печаль і царський етикет.
Ця дівчинка промчить, як доля чи комета.
Шовкових кіс політ і золотий берет.

А ти – уже король, дружина – королева.
І місія твоя – тут правити й вершити.
А дівчинка ота вже також вийшла заміж.
Ти плачеш? Плач, король! Життя, як ртуть, летить!

Минуло десять літ і дівчинка, як хвиля,
Руками обняла і – зупинився світ!
Тут – щастя і любов, а там – все королівство!
Вирішуй же, король, минуло десять літ!

Та знов летять роки і поряд – королева!
І жінка золота у пам'яті дзвенить.
Але ти тут – король, довкіл – твої підлеглі.
І – клятий етикет... і серце вже болить...

І знов роки летять. І сива-сива жінка
На обрії стоїть, шепочучи слова,
Слова для короля, яких він так чекає,
Чекає уже там, де – дим і ковила...

Але якщо любов, то що їй королівство
І другорядна чи найголовніша роль?
Якщо вона любов, вона – в твоєму серці
І байдуже їй те, жебрак ти чи король!